

Епітафія неокласиків

Павло Филипович

Не Рейн, не Волга, не Дніпро, не Вісла —
Його сховає вічності ріка.
Прощай — неокласичну руку стисла
Після Європ досвідчена рука.

Десь Дорошкевич з ним вітався кисло,
Не раз скубла десниця Десняка.
Кінець! Мечем дамокловим нависла
Суворя резолюція ЦК.

Дарма, що він, у піджаку старому,
Пив скромний чай, приходячи додому,
І жив працівником з юнацьких літ, —

Он муза аж здригнулась, як почувла,
Що ті переклади з Гомера і Катулла
Відродять капіталістичний світ.

1926. Юрій Клен. СПОГАДИ ПРО НЕОКЛАСИКІВ. Мюнхен, 1947, с. 23.